

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-291/08)

(2008/C 272/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk, C. Egerer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r. ⁽¹⁾ dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie swobodnego przepływu osób, w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii, lub w każdym razie nie powiadamiając o ich ustanowieniu Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/100/WE upłynął w dniu 1 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 363, s. 141.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 2 lipca 2008 r. — German Graphics Graphische Maschinen GmbH przeciwko Alice van der Schee jako syndykowi Holland Binding BV

(Sprawa C-292/08)

(2008/C 272/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: German Graphics Graphische Maschinen GmbH

Strona pozwana: Alice van der Schee jako syndyk Holland Binding B. V

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 25 ust. 2 rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że użyte tam sformułowanie „jeżeli Konwencja ta (czyli rozporządzenie WE nr 44/2001 ⁽²⁾) znajduje zastosowanie” oznacza, iż należy uznać, że przepisy rozporządzenia WE nr 44/2001 dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń, znajdują zastosowanie do innych orzeczeń niż określone w art. 25 ust. 1 rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego dopiero wówczas, gdy uprzednio zbadano, czy orzeczenia te zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia WE nr 44/2001 są wyłączone z zakresu przedmiotowego stosowania tego rozporządzenia?

2. Czy art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia WE nr 44/2001 w związku z art. 7 ust. 1 rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż rzecz objęta zastrzeżeniem prawa własności w chwili wszczęcia postępowania upadłościowego dotyczącego nabywcy, znajduje się w państwie członkowskim, w którym postępowanie upadłościowe zostało wszczęte, ma taki skutek, że roszczenie zbywającego, którego podstawą jest to zastrzeżenie prawa własności, takie jak roszczenie German Graphics, należy uznać za roszczenie, które w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia WE nr 44/2001 dotyczy upadłości, a zatem jest wyłączone z zakresu przedmiotowego stosowania tego rozporządzenia?
3. Czy w ramach pytania drugiego ma znaczenie to, że zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego prawo państwa członkowskiego, w którym zostało wszczęte postępowanie upadłościowe, określa jakie składniki mienia wchodzi w skład masy upadłości?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160 s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-299/08)

(2008/C 272/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Rozet i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przyjmując i utrzymując w mocy art. 73 i 74-IV kodeksu zamówień publicznych uchwalonego na mocy dekretu nr 2006-975 z dnia 1 sierpnia 2006 r. w zakresie, w jakim przepisy te przewidują procedurę udzielania zamówień na opracowanie koncepcji, która to procedura pozwala instytucji zamawiającej udzielić zamówienie na wykonanie określonych świadczeń (usług, dostaw lub robót budowlanych) jednemu z podmiotów wybranych w ramach udzielania pierwotnego zamówienia na opracowanie koncepcji, bez przeprowadzenia nowego postępowania przetargowego lub co najwyżej po przeprowadzeniu w odniesieniu do tych podmiotów przetargu ograniczonego, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 2, 28 i 31 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie

koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (¹);

- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Komisja zarzuca stronie pozwanej, że pozwoliła na udzielanie zamówień z wolnej ręki — lub po przeprowadzeniu przetargu ograniczonego — w przypadkach, które nie zostały przewidziane przez dyrektywę 2004/18/WE. Wprowadzając bowiem rozróżnienie między zamówieniami na opracowanie koncepcji a zamówieniami na wykonanie określonych świadczeń, i pozwalając z zastrzeżeniem pewnych warunków na udzielenie tych ostatnich zamówień jednemu z podmiotów wybranych w ramach udzielania pierwotnego zamówienia na opracowanie koncepcji, bez przeprowadzenia nowego postępowania przetargowego lub co najmniej przeprowadzenia przetargu ograniczonego w odniesieniu tylko do tych podmiotów, uregulowania francuskie naruszają podstawowe zasady równości i przejrzystości, wyrażone w dyrektywie 2004/18/WE. Zdaniem Komisji z definicji niemożliwe jest, aby przedmiot i kryteria udzielenia zamówienia na wykonanie określonych świadczeń mogły zostać precyzyjnie określone w chwili, gdy nie jest jeszcze zdefiniowany sam projekt. Zamówienie na opracowanie koncepcji i zamówienie na wykonanie określonych świadczeń są dwoma całkiem różnymi rodzajami zamówień, z których każde ma właściwy mu przedmiot i kryteria udzielania, i z tego względu każde z nich musi pozostawać w zgodności z wymogami dyrektywy 2004/18/WE.

(¹) Dz.U. L 134, s. 114.

Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-307/08)

(2008/C 272/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i R. Lyal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Belgii nie zapobiegając podwójnemu opodatkowaniu dywidend płaconych przez spółki będące rezydentami innych państw członkowskich lub państw należących do EOG/EFTA osobom fizycznym, uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 WE, a także na mocy art. 40 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.